

— Έχεις δίκαιον, μου εἶπε μὲ χαμόγελο, δὲν τὸ ἐσκέφθηκα.

Καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ κόψῃ τὰ γένεια του.

— Παιδιά! λεπτό δὲν ἔχομε νὰ χάσωμε, φωνάζω τότε. Θὰ πάτε εἰς τὰ σπήτια ποῦ θὰ σὰς στείλω. Κυττάξετε τὸν κατάλογον· ποῦ εἶνε ὁ κατάλογος; δὲν ἀκούετε; ποῦ τὸν ἐβάλατε τὸν κατάλογον;

— Κύριε, ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, μου λέγει ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς.

— Ἐπάνω ἔς τὸ τραπέζι; εἶσαι βέβαιος;

— Τὸν ἐβάλα μὲ τὰ χέρια μου.

— Ω! δυστυχία! αὐτὸ ἀκόμα μου ἔλειπε.

Ἐπάνω ἔς τὸν κατάλογό μου ἔγραψεν ὁ Οὐγγῶ; .. Φίλε μου, τὸν κατάλογό μου μοῦ πῆρε μὲ ταῖς μουτζούραις του ἐπάνω. Καταλαβαίνεις τώρα πῶς μ' ἔκαμε νὰ χάσω τόσους πελάτας;

— Ἠσύχασε, καλέ μου Βρασσιέ, τῷ λέγει ὁ φίλος του, ὅστις ἦτο ἄνθρωπος μὲ παιδείαν καὶ θαυμαστής τοῦ Οὐγγῶ, ἡσύχασε. Ἄν τὸ τεμάγιον ἐκεῖνο τοῦ χαρτίου δὲν εὐρίσκειτο ἐκεῖ ὅπως δεχθῆ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ποιητοῦ, ἡ γαλλικὴ ποίησις θὰ ἔχανε ἴσως ὠριστάτους στίχους, νὰ ἦσαι βέβαιος. Ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἔγινε ὁ συνεργάτης τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ· τοῦτο δὲν εἶνε μικρὰ τιμὴ.

* Κ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Χημικός τις Ἄγγλος, ὁ διδάκτωρ Pepper, ἀνεκρίνωσε πρὸ τινων ἐτῶν ἓν τινι τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ὅτι εἶχε παρασκευάσει δύο καὶ ἡμίσειαν λίτρας σακχάρους ἐκ παλαιῶν ὑποκαμίσων. Ἡ ἀγγελία αὕτη οὐδὲν ἄλλο προσέκαλεσεν ἢ τὸ μειδιάμα τῶν ἀκροατῶν του· πάντες ἐνόμισαν, ὅτι ὁ καθηγητὴς ἐμεγάλυνεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι ἡ ἐξ ἀσπρῶδρουχων παρασκευὴ σακχάρους ἦτο ἀστείότης. Τὸ ἀληθὲς δὲν φαίνεται πάντοτε ὡς τοιοῦτον. Ὁ κ. Pepper εἶχε πρᾶγματι μεταβάλλει εἰς σάκχαριν παλαιὰ βράκη, ἀλλὰ τὸ πείραμα ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν ἀνεπάρμοστον. Ἐν τούτοις σήμερον ἤρξατο ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐκ βράκων παρασκευὴ σακχάρους. Ἡ μέθοδος εἶνε κατ' ἀρχὴν ἀπλουστάτη.

Τὰ συλλεγέντα βράκη κατεργάζονται διὰ τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος καὶ μεταβάλλονται οὕτω εἰς δεξτρίνην· αὕτη δὲ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς τιτάνου ὑποβάλλεται μετὰ ταῦτα εἰς νέαν κατεργασίαν ἐντὸς θεϊκοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον μεταβάλλει τὴν δεξτρίνην εἰς γλυκίαν.

Ἡ γλυκία (glycose), καίτοι μὴ οὔσα κρυσταλλώσιμον σάκχαρον, εἶνε λίαν ἐν χρήσει εἰς παρασκευὴν γλυκυσμάτων, πηκτῶν, τραγημάτων κτλ.

Ὅπως ἐνοηθῆ ἡ ὑπὸ τοῦ Pepper ἐπινοηθεῖσα μέθοδος, ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι πλεῖστοι οὐσίαι εἰσὶ δεκτικαὶ μεταβολῆς εἰς γλυκίαν.

Ἡ κυτταρίνη μάλιστα, ἐξ ἧς σύγκειται ὁ ἰνώδης τῶν ξύλων ἰστός, μεταβάλλεται εὐκολώ-

τατα εἰς δεξτρίνην καὶ γλυκίαν διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος. Εἰς τὴν βιομηχανίαν παρασκευάζουσι νῦν τὴν γλυκίαν ἐκ τοῦ ἀμύλου. Εὐνόητον εἶνε, ὅτι ἡ ἐκ τῆς κυτταρίνης τῶν βράκων καὶ τῶν ξύλων παραγωγὴ αὐτῆς εἶνε οἰκονομικωτέρα. Ὅθεν φαίνεται, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ οὐ μικρὸν ὄφελος εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς σακχάρους ἐκ τῶν ξύλων. Πρὸς τοῦτο θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ βράκη, τὸν ὀπὸν τῆς σημύδας, τῆς φηγοῦ, τῆς ζυγίας κτλ. Ἐκαστος τῶρα δύναται νὰ φαντασθῆ ὅποσα σπράπια καὶ γλυκύσματα θὰ δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν διὰ μιᾶς ὑλοποιίας!

Ἄλλο τῆς χημείας παράδοξον φαινόμενον εἶνε ἡ ἐκ φυτικῶν ἰνῶν, τοῦ ξύλου, κτλ. παραγωγὴ χάρτου. Ἀλλὰ, τοῦ ξύλου χρησιμεύοντος πρὸς παραγωγὴν σακχάρους, ἀνάγκη νὰ ἀναζητήσωμεν ἀλλοθου τὴν πρῶτην πρὸς παρασκευὴν τοῦ χάρτου ὕλην. Οἱ κ. Denng καὶ Σα, χημικοὶ ἐκ Βιέννης, προηγήθησαν εἰς τοῦτο τῶν ἄλλων. Παρασκευάζουσι δηλ. χάρτην, καὶ χάρτην λευκὸν καλῆς ποιότητος, ἐκ τῶν περιττωμάτων τῶν βοῶν, τῶν ἀγέλαδων καὶ τῶν ἵππων, ζώων τρεφόμενων διὰ τροφῆς φυτικῆς. Ἐξάγουσι δηλ. τὴν ἐν τῇ ὕλῃ αὐτῇ ἐνεχομένην κυτταρίνην λίαν καθαράν, καὶ ἄλλα κατώτερα προϊόντα, ἅτινα μεταχειρίζονται ὡς λιπάσματα ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας. Ἡ μέθοδος εἶνε, λέγουσιν, οἰκονομικὴ καὶ ἤδη ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐν χρήσει.

[Journal des Débats].

* Π.

ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ

Μακρὸν θ' ἀπετέλει κατάλογον, λέγει πού τῶν κριτικῶν μελετῶν τοῦ ὁ Taine, ἡ ἀναγραφή τῶν ἀφανῶν ἀφοσιώσεων, δι' ὧν ὑρίστανται καὶ ἀναπίπτουσι ἡ κοινωνία, καὶ αἰτίνας συντελοῦνται ἐν σιγῇ, δίχως ἐμφάσεως, ἑστὶν ὅτε δ' ὑπὸ ἐπιφανείαν εὐθυμίας ἀδιαφόρου καὶ φιλοκόσμου σκεπτικισμοῦ. Οὗτος μὲν ἀπώλεσε τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν του ἔνευα τῆς ἐπιμόνου διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρήσεως ἀνατομικῶν προπαρασκευασμάτων· ἐκεῖνος ἐδαπάνησε μῆνας, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὰς αἰτίας τῆς σήψεως, καὶ τοῦτο ἐν μέσῳ οὕτως πνιγηρᾶς δυσοσμίας, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ πλέον τοῦ λεπτοῦ συνεχῶς παρατηρῶν· ἄλλος διέρχεται δύο μῆνας ἀναδιφῶν εικοσακισχιλίους σελίδας παλαιῶν βιβλίων, ὅπως συλλέξῃ τέσσαρας παρατηρήσεις περὶ νόσου τινός. Γνωρίζω ἓνα, ὅστις κατακλινομένων τῶν τέκνων του καὶ τῆς συζύγου του, μετὰ τὸ πέρας τῆς δεκαῶρου ἐπιουσίου αὐτοῦ ἐργασίας, ἐργάζεται τὸ ἡμισυ τῆς νυκτὸς πρὸς συγγραφὴν ὀχληρῶν ἀρθροειδῶν λεξικοῦ τινος τῆς Ἀγίας Γραφῆς· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ὠρῶν τοῦ γραφείου του διάστημα ἐξέμαθε τὴν ἑβραϊκὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν. Σημειώσατε, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἐργαζόμενος ἔχει σύζυγον

ἀπαιτούσαν πύλους, θυγατέρα δεσμένην προικῆς, υἱὸν δὲν πρέπει νὰ θέσῃ ὑπὸ τρόφον ἐν ἐκπαιδευτηρίῳ, οἰκογένειαν ὑπολαμβάνουσαν ἐκυτὴν ἀδικουμένην δσάκις δὲν ἐργάζεται ἐπικερδῶς καὶ δι' αὐτήν. Ἡ ἐργασία ἐν τούτοις συντελεῖται, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Παισίοις, ἔνθα ὁ ἀνὴρ εἶνε μᾶλλον ἐπιβεβηρυμένος ἢ ἀλλαχοῦ, ἔνθα αἱ δαπάναι τῶν πρὸς τὸ ζῆν εἰσὶν ἀδρότεροι, ἔνθα ἢ πρὸς τὴν πολυτέλειαν βροπὴ εἶνε σφοδρότερα, ἔνθα ἢ σύζυγος δὲν ἐγκαρτερεῖ ὡς ἢ τοῦ δεινὸς μεγάλου Γερμανοῦ ἀσιανολόγου, νὰ μαγειρεύῃ καὶ νὰ πλύνῃ διὰ τῶν ἰδίων τῆς χειρῶν. Πῶς διορίζεται τὸ πρᾶγμα; Τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παντοδυναμίας τῆς ἰδέας· αὐτῆς ἐμπεφορημένος ὁ ἄνθρωπος χωρεῖ πρὸς τὰ πρόσω, μὴ προσέχων πρὸς τὰς πληγούσας αὐτὸν βάρτους. Ὁπου ἐπιστήμη, διαχείρισις, δημόσιον κατὰστημα, εὐρίσκονται καὶ Λιττρός καὶ Βουρνούφ δευτέρας τάξεως, ἀπλοῖ στρατιῶται, λοχία ἂν θέλετε, ἐν τῇ καρτερικῇ στρατιᾷ, ἢς οὗτοι εἰσὶν οἱ λοχαγοὶ, ἀλλ' οἵτινες, ὡς οἱ λοχαγοὶ τῶν, διηλθόν τὸν βίον τῶν, ὀλιγορῶντες ἑαυτῶν. Ἡ μεγίστη αὐτῶν λύπη εἶνε ὅτι ὑπηρετοῦσι πολὺ ὀλίγον, ὅτι μένουσι μὲ τὸ ὄπλον εἰς τὴν χεῖρα ἀναμένοντες; νὰ χρησιμοποιηθῶσι.

K *

Τὸ κατωτέρω χάρην ποιημάτων τοῦ Τανταλίδου ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τινὶ ἐφημερίδι ἐκδοθείσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1875 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀληθεῖα». Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὀλίγιστοι μόνον ἀριθμοὶ ἐξεδόθησαν καὶ εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ποίημα δύναται νὰ θεωρηθῇ σχεδὸν ἀνέκδοτον, ἀναδημοσιεύομεν αὐτὸ ἐνταῦθα, πεποιθότες ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀναγνωσθῆ ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἐστίας».

Σ τ. Δ.

Η ΜΑΝΟΥΛΑ

Θὰ χάσω τὰ μυκλά μου,
Ἄκομη χθές, θαρῶω,
Ἐδῶ 'ς τὰ γόνατά μου
Τὴν χόρευα μωρό.

Πότ' ἄρχισε νὰ τρέχῃ,
Πότ' ἄρθρωσε 'μιλιά!
Κ' ἐπρόφθασε νὰ ἔχῃ
Παιδὶ 'ς τὴν ἀγκαλιᾷ!

Γιὰ διὲς ἐκεῖ, γιὰ διὲς τὴν!
Καμάρωσε κορμί.
Μητέρα, λέγει, πέ τὴν,
Μητέρα; κι' ἄς νὰ μὴ!

Τῆς τό 'δωσαν κουλάκι
Νὰ παίξῃ, νὰ περῶξ'
Κ' ἐκείνη γιὰ παιδάκι
Τὸ 'πῆρε καὶ γυρνᾷ.

Μὰ νὰ κι' αὐτὸ τὰ στήθια
Τ' ἀφράτα τῆς ζητεῖ.
Μὴν εἶνε, λές, ἀλήθεια,
Καὶ τῶκαμεν αὐτῆ;

Τί τρυφερὴ μανούλα!
Τί βρόφος θελητικὸ!
Τί ἄνθος! τί δροσοῦλα!
Τί σύμπλεγμα γλυκὸ!

Τὰ χάνω ὅταν γυρίσω
Ἀντάμα νὰ τὰ διῶ.
Ποῦ πρῶτα νὰ φιλήσω
Δὲν ἔξέρ' ἀπὸ τὰ δυό.

Τῆ 21 Νοεμβρίου, 1869.

ΗΜΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παρουσίαζέ τις προχθὲς εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀ' ἐφημερίδα μυρία ἐπισωρεύουσαν κατ' αὐτοῦ.

— Κύτταξε 'δῶ τί σοῦ γράφουν, φίλε μου· σὲ ἔχουν ἀφρανίσει.

— ὦ! ὀλίγον μὲ μέλει.

— Ναι, μὰ οἱ ἐκλογεῖς σου τί θὰ 'ποῦν δι' ὄλ' αὐτά.

— Καὶ μήπως ἔξέρουν νὰ διαβάξουν;

* *

Μιᾶ τῶν ἡμερῶν, ἐξερχομένου Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου τῶν ἀνακτόρων του, ἐπλησίασαν αὐτὸν στρατιώτης καὶ εἶπε·—Μεγαλειότατε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εἰπῶ ἓνα λόγον.—Ἐνα μόνον, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς μετὰ σπουδῆς, διότι ἂν εἴητες δύο, σὲ κρεμῶ.

Ἐστρατιώτης παρουσιάσας πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰν, δι' ἣς ἐξήτειτο τὸν προδιβασμὸν του,

— Ὑπογράψατε, ἀνέκραξεν.

Ἐβασιλεὺς θαυμάσας τὴν ἀγγίνοιαν αὐτοῦ παρεδέχθη ἀσμένως τὴν αἴτησίν του.

* *

Ἐστ. *Α, ὅστις δὲν διαλάμπει ἐπὶ εὐφύῃ, ἔχει μικρὸν υἷον, ὅστις ἠσθένησεν ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετόν. Ἐπισκεφθεὶς τὸν υἷον ἰατρός δὲν ἀπέκρυπεν ἀπὸ τὸν πατέρα, ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ τέκνου του ἦτο πολὺ σοβαρὰ.

— Ναι, τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ πατὴρ, τὸ γνωρίζω. Ὅτε ἤμην μικρὸς, ἠσθένησα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετόν, καὶ ὁ ἰατρός εἶπεν εἰς τοὺς γονεῖς μου·— «Ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶνε πολὺ σοβαρὰ, διότι ὁ ἀσθενὴς ἢ θ' ἀποθάνῃ, ἢ ὅα μείνη ἐφ' ὄρου ζωῆς ἡλίθιος». Λοιπὸν, ἰατρέ μου, τὸ βλέπετε, δὲν ἀπέθανα.

* *

Σκέψεις τοῦ Saadi:

Οὐδέποτε πρέπει νὰ ταραττῆ τις τὴν πηγὴν ἐξ ἣς ἔπιεν, οὔτε νὰ κακολογῇ τὴν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ φύσις ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ νόμοι καὶ ἡ κυβερνήσις ἔθνοους τινὸς ἀρμόζονται πρὸς τὸν χαρακτῆρ.